

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Kể về một chuyến ra thăm thành phố Hải Phòng lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Kể về một chuyến ra thăm thành phố Hải Phòng lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Kể về một chuyến ra thăm thành phố Hải Phòng lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Dàn ý Kể về chuyến ra thăm thành phố Hải Phòng

A. Mở bài: Hoàn cảnh ra thành phố: đi với ai, dịp nào, khi em mấy tuổi, thời tiết ra sao, cái nhìn bao quát về sự khác biệt giữa thành phố Hải Phòng và nơi em ở.

B. Thân bài:

- Hành trình chuyến đi: đi bằng xe gì, có đợi xe không, tâm trạng hào hứng, đồ đạc chuẩn bị...

- Hình ảnh thành phố khi vừa đặt chân đến như thế nào? Có như em tưởng tượng không, khung cảnh, con người ở Hải Phòng như thế nào?

- Những điều em trải qua có gì ấn tượng và yêu thích thành phố Hải Phòng.

C. Kết bài: Khi trở về, tâm trạng của em ra sao, có nuối tiếc, hay nỗi nhớ nhà chen lẫn. Em có muốn trở lại thành phố Hải Phòng hay không?

Bài văn Kể về một chuyến ra thăm thành phố Hải Phòng

Tôi yêu Hải Phòng, yêu phố Cảng của tôi, yêu những con phố đông người qua lại mà vẫn không khói bụi mịt mù. Yêu những hàng phượng vĩ đến độ lại cháy đỏ rực một góc trời, hình ảnh biểu tượng của thành phố mà người con nào xa xứ cũng phải nao lòng khi nhìn thấy một cánh phượng rơi. Yêu những buổi tối lên đèn, nhìn chuỗi đèn - nào là đèn cao áp, đèn neon, đèn xe... đua nhau tỏa sáng trên mỗi con phố. Yêu đến những gánh hàng rong nhìn thấy công an không te tái chạy mà nở nụ cười "Chú mua gì?".

Tôi yêu Người, yêu con người nơi đây. Yêu từ những bà chủ quán café khi mỗi lần tổ chức sinh nhật, cứ mang bánh vào cho chúng tôi là tươi cười "Cần dao nĩa không con?", yêu mỗi buổi sáng sớm, chiều muộn, nơi xóm tôi từng ở; từng tốp người đi leo núi tập thể dục, họ cười nói thân thiện, dù cho đó là lần đầu tiên gặp gỡ. Không e ngại, không khách sáo, họ có thể mời nhau cốc nước dù không hề biết

tên nhau, để rồi đôi khi gặp nhau trên phố lại hỏi nhau "Chiều nay gặp nhau trên núi chứ !" ...

Tôi yêu Người, yêu những tâm hồn trẻ trung nhưng đồng điệu. Yêu những bác trung niên tuổi gần 60 gặp nhau trên núi vẫn thỉnh thoảng leo lên lưng tựa nhau. Yêu cái cách khi con cái mở nhạc trẻ, bố mẹ không quát ầm lên "Mày có tắt ngay thứ nhạc nhẽo vớ vẩn ấy đi không?" mà ngồi xuống cùng nghe rồi nhận xét "Ồ, nó trông cũng đẹp trai đấy, nhưng giọng yếu quá". Yêu những cô bác gần 50 vẫn thích Cẩm Ly, Tuấn Hưng, và vẫn mấp máy hát theo "Con đường mưa" của Cao Thái Sơn mà không hề e ngại người khác cười "già rồi mà còn thích trống bỏi".

Tôi yêu Người, yêu những con người luôn tự hào và hãnh diện về quê hương mình. Yêu những chiếc xe biển 15, 16 giữa lòng TP Hồ Chí Minh, Hà Nội. Yêu cách các bạn nói đầy tự hào "Tớ quê Hải Phòng". Yêu cách các bạn mua xe rồi gửi về nhà đăng ký biển số chỉ để lấy biển 16... thay vì đeo biển Hà Nội. Yêu mỗi kỳ nghỉ lễ và lúc Tết đến, xuân về, khi ra bến xe, nhìn từng đoàn người ngồi đợi xe về Hải Phòng để thấy rằng họ vẫn yêu quê hương, lòng vẫn đau đáu hướng về quê hương nhiều lắm.

Tôi yêu Người, yêu những buổi tối trên sân thượng nhìn xuống đường, từng đoàn xe container ngược xuôi hướng về phía Cảng, cần mẫn thò những "thùng" hàng đi khắp miền đất nước để thấy rằng quê hương mình đang dồi dào sức sống, đang đà phát triển đi lên. Nào những khu công nghiệp Nomura-Hải Phòng, Đình Vũ, Vĩnh Niệm, những dấu ấn mới của kinh tế Hải Phòng- nhiệt điện, DAP, kho dầu nổi FSO... và còn bao thành tựu mà tôi chưa được biết. Yêu những buổi sáng thứ 2 đứng trước cổng trường Đại học Hàng hải Việt Nam- trường đại học duy nhất tại Việt Nam có bằng tốt nghiệp được công nhận trên phạm vi toàn thế giới- nhìn các em mặc đồng phục chào cờ, từng gương mặt ngời lên niềm hy vọng vào tương lai thành phố.